

Loven, der træder i stedet for lov nr. 40 af 25. februar om udøvelse af tandlægevirksomhed med senere ændringer, tilsigter en ajourføring af sidstnævnte lov med henblik på den siden 1916 stedfundne udvikling.

De væsentligste ændringer findes i §§ 1—7, der lyder således:

§ 1. Ret til at betegne sig som tandlæge og til at udøve selvstændig virksomhed som sådan har, bortset fra de i § 2 om læger givne bestemmelser, kun den, der

- 1) har bestået eksamen for tandlæger,
- 2) i 2 år efter eksamen *enten* som klinisk assistent har bistået en autoriseret tandlæge her i landet *eller* på anden måde her i landet eller i udlandet har erhvervet sig en efter sundhedsstyrelsens skøn tilsvarende uddannelse,
- 3) for sundhedsstyrelsen har dokumenteret, at de under 1) og 2) nævnte betingelser er tilstede, og overfor sundhedsstyrelsen har afgivet en højtidelig skriftlig forsikring om samvittighedsfuldt at ville opfylde sine pligter som tandlæge. Formen for denne erklæring fastsættes af indenrigs- og boligministeren.

Tilladelse til at virke som tandlæge kan nægtes under de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder.

Den, der opfylder betingelsen i stk. 1, nr. 1), kan fungere som *klinisk assistent* og kan med sundhedsstyrelsens tilladelse fungere som *vikar* for selvstændigt praktiserende tandlæger i disses forfald. Den, der har bestået *tandlægeeksamen i fremmed land*, kan med sundhedsstyrelsens tilladelse fungere som klinisk assistent.

§ 2. En *læge* må ikke betegne sig som eller praktisere som tandlæge, medmindre han

- 1) har bestået tandlægeeksamen,
- 2) i 1 år efter tandlægeeksamen har erhvervet sig en praktisk uddannelse svarende til den i § 1, stk. 1, nr. 2), omhandlede uddannelse,
- 3) overfor sundhedsstyrelsen har dokumenteret, at de under 1) og 2) nævnte betingelser er tilstede.